

ยาเสพติดเป็นอาชญากรที่สร้างปัญหาให้กับสังคม เพื่อให้การปราบปรามมีประสิทธิภาพ จึงวางมาตรการเข้มทั้งผู้ประกอบการและผู้เสพ คนติดยาจะถูกจับกุมตัวบังคับบำบัดรักษา

"มาตรการทางกฎหมายที่มีอยู่ไม่สามารถที่จะนำบุคคลผู้เป็นเจ้าของยาเสพติดที่แท้จริงมาลงโทษได้ เพราะอาชญากรรมด้านยาเสพติดนั้นมีลักษณะเป็น "องค์การอาชญากรรม" คือผู้ร่วมงานมากกว่า 2 คนขึ้นไป มีการแบ่งงานเป็นหลายฝ่าย เช่น ฝ่ายจัดหาเงิน ฝ่ายผลิต ฝ่ายหาตลาดและพวกพ่อค้าช่วย แต่ละฝ่ายนั้นไม่รู้จักกัน แต่จะมีคนคอยวางแผน และประสานงานให้สัมพันธ์กันเท่านั้นเอง เมื่อจับได้ส่วนหนึ่งก็ไปกระหนาบกระเทือนกับส่วนอื่นๆ โดยเฉพาะนายทุนใหญ่ จึงไม่สามารถที่จะนำผู้กระทำผิดทั้งหมดมาลงโทษได้"

"มาตรการทางกฎหมายในปัจจุบันไม่สามารถจะจัดการกับผลตอบแทน (ทรัพย์สิน) ที่ได้จากจากการประกอบอาชญากรรมเกี่ยวกับยาเสพติดได้ แม้ว่าในประมวลกฎหมายจะได้บัญญัติให้อำนาจแก่ศาลที่จะริบทรัพย์สินที่บุคคลได้ใช้หรือมีไว้เพื่อใช้ในการกระทำความผิด แต่ในทางปฏิบัติมันยากที่จะพิสูจน์ได้ว่า ทรัพย์สินรายใดได้มาจากการกระทำความผิดตามกฎหมายยาเสพติด เพราะทรัพย์สินส่วนใหญ่จากการได้มาครั้งแรกเป็นรูปของเงิน แล้วเปลี่ยนสภาพเป็นทรัพย์สินอื่น และในการส่งมอบเงินก็ได้ทำกันโดยลับ ศาลก็ไม่สามารถที่จะสั่งจับได้ ก็สร้างความรำวบให้กับผู้กระทำความผิดครอบครัวและบริวาร จึงเป็นเครื่องล่อให้ผู้กระทำความผิดมากขึ้น"

แก้ไขปัญหายาเสพติด ศาสตราจารย์ ไชย-ยศ เหมรัชตะ ได้อธิบายว่า

"ให้นำหลักกฎหมายเรื่อง Conspiracy มาใช้เพื่อการลงโทษผู้เป็นหัวหน้าและผู้สมรู้ร่วมคิดทั้งหลาย ซึ่งหลักกฎหมาย Conspiracy นั้น มีสาระสำคัญอยู่ที่ความคิดนั้นมีผู้ร่วมกระทำความคิดตั้งแต่สองคนขึ้นไป ตกลงกันที่จะทำการอันหนึ่งอันใดซึ่งไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือตกลงกันว่าจะกระทำการอันชอบด้วยกฎหมาย แต่โดยวิธีการอันไม่ชอบด้วยกฎหมาย"

และก็ได้เสนอต่ออีกว่า "นำมาตรการการริบทรัพย์สินของผู้กระทำผิดมาใช้ โดยหลักการว่า เมื่อเจ้าหน้าที่สืบสวนพบว่าบุคคลใดได้กระทำความผิดตามกฎหมายยาเสพติด และเมื่อถูกจับกุมตัวแล้วก็ไม่มีการทูลขอหนึ่งทำหน้าที่พิจารณาชี้ด และอาชญากรทรัพย์สินของบุคคลนั้น และให้ผู้ครอบครองเป็นผู้พิสูจน์ว่าทรัพย์สินรายใดได้มาโดยสุจริตให้คืนแก่ผู้นั้นไป ถ้าทรัพย์สินรายใดไม่สามารถพิสูจน์ได้ก็ให้ยึดและอายัดไว้ และเมื่อบุคคลนั้นถูกฟ้องต่อศาลให้คณะกรรมการแจ้งให้อัยการร้องขอต่อศาลให้ริบทรัพย์สินของบุคคลนั้น และนำมาใช้ประโยชน์การป้องกันและปราบปรามยาเสพติดต่อไป"

"ให้นำมาตรการบังคับบำบัดรักษามาใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบำบัดรักษาให้ได้ผลยิ่งขึ้น ซึ่งเดิมนั้นการบำบัดรักษาปล่อยตามความสมัครใจ บางทีเจ้าหน้าที่จะจับเอาตัวมารักษาได้ เพราะจะตั้งข้อหาได้ต้องจับผู้ติดยาเสพติดได้พร้อมของกลาง หรือไม่ก็จะต้องนำผู้ต้องสงสัยไปตรวจสอบความวิธทางวิทยาศาสตร์การแพทย์ ซึ่งเป็นการเสียหากตรวจไม่พบขึ้นมา ผลร้ายก็จะตกแก่ผู้จับกุม อาจจะถูกฟ้องหรือได้ แต่ในระบบบังคับบำบัดรักษานี้ ถ้าเจ้าหน้าที่สงสัยก็จับส่งสถานวิวินิจฉัย และให้เจ้าหน้าที่สถานวิวินิจฉัยมีอำนาจควบคุมตัว และทำการวินิจฉัยการติดยาเสพติด หากไม่มีหลักฐานว่าติดยาเสพติดก็ให้ปล่อยตัวไป หากมีหลักฐานว่าติดยาเสพติดก็ให้นำตัวเข้าสถานบำบัดรักษาและควบคุมไว้รักษาจนครบขั้นตอน จนเชื่อว่าหายแล้วจึงปล่อยตัวกลับไป"

"และในระหว่างที่ปล่อยตัวไปนั้น จะกำหนดเงื่อนไขใด ๆ ให้ปฏิบัติเพื่อเป็นการตรวจสอบและป้องกันการติดยาอีกก็ได้"

อนึ่ง มาตรการบังคับบำบัดรักษานี้ ตามร่างกฎหมายฉบับใหม่จะกำหนดแนวทางให้ศาลเป็นผู้สั่งให้เข้ารับการบำบัดรักษา

เกี่ยวกับพระราชบัญญัติมาตรการทั้งสามข้อนี้ ได้ผ่านความเห็นชอบจากสภาผู้แทนไปแล้ว ก็จะได้นำมาแก้ไขต่อไป

และที่เชื่อมั่นว่า การป้องกันและปราบปรามยาเสพติดจะเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพเป็นที่น่าพอใจ และสามารถบรรลุผลตามนโยบายของรัฐบาลได้อย่างแน่นอน

"และท้ายสุดก็คือมาตรการทางกฎหมาย ในส่วนที่เกี่ยวกับการบำบัดผู้ติดยาเสพติดในปัจจุบันเป็นระบบสมัครใจ จึงไม่สามารถจะบังคับให้ผู้ใช้บริการบำบัดจนครบขั้นตอนตามที่สถานพยาบาลกำหนดไว้ จึงทำให้ผู้ที่เข้าบำบัดนั้นไม่สามารที่จะเลิกยาเสพติดได้ สถานบำบัดจึงเป็นเหมือนแหล่งพักพิงชั่วคราว พอผู้ติดยามีอาการทุเลาโรยอย่างหนักแล้วจึงจะเข้าบำบัดระยะหนึ่ง วนเวียนเช่นนี้จนกว่าจะหายหรือบางทีผู้ติดยาก็เอาสถานบำบัดเป็นที่หลบหนีการจับกุมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ทำให้รัฐสิ้นเปลืองงบประมาณในด้านนี้ปีหนึ่งเป็นจำนวนไม่น้อย"

เพื่อขจัดปัญหาที่กล่าวมาในข้างต้น จึงมีการยกทรงพระราชบัญญัติใหม่ขึ้นเป็นการปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติเดิมที่มีอยู่ โดยการเพิ่มมาตรการที่จำเป็นต้องใช้ในการ